

man gjennem Præmieringsystemet forvandlede, kan jeg næsten sige, den danske Hesteavl. Thyden lod sig, grundet paa den forventede Præmie, forlede til at krydse ved engelske Blodsheste, som bleve indførte, opkjøbte af Stamstutteriet, tror jeg nok, bleve udstationerede, og kun Afkommet af disse Heste kunde vinde Præmie. Hvad blev Følgen? Et rent usælt Afkom blev det. Men Følgen fik en dybere Betydning; thi den jydte Hest, som i Virkeligheden den Gang var en fortrinlig Race — og den Gang var den taalelig ren — blev forvasket, og der kom noget Ufandt ind i Hesteavlen, om end ikke saa meget som herovre paa Øerne. Jeg tvivler nu ikke om, at Stamstutteriet havde den allerbedste Villie, og at det med de Midler, som stode til dets Raadighed, gjorde, hvad det kunde, for ved Krydsning at frembringe en Hest her til Lands, som kunde bruges baade til det stedlige Forbrug, til at rekrutere de Heste, som vare fornødne til vort Kavalleri og til Luxus. Men disse tre Formaal kunne ikke forenes. Vil man, at der ved vor egen Avl skal skaffes Luxusheste, maa det være en Virksomhed for sig selv, der ikke maa sammenblandes med Andet. Hvad den Landsdel angaar, hvor jeg hører hjemme, vil jeg for øvrigt sige, at jeg ikke tror, at mine Standsfæller ovre i Sylland nu lade sig saa let forlede af Præmieringsystemet, som de tidligere have gjort. De have — og med Rette — taget Sigte paa et andet Punkt. De lade det være bestemmende, hvorledes Afkommet kan afsæses efter den høieste Markedspris, der kan faaes for Hestene, samtidig med, at de stræbe hen til, at Hestene kunne være tjenlige til Hjemmebrug, og i saa Henseende tror jeg nok, at vi endnu staa temmelig godt. Jeg tror nok, at Thyden meget godt veed, at naar han har en god Hest, der er tjenlig til at gaa som Hingst, kommer han til at passe paa den og ikke lade den gaa bort. Men en stor Fare for Hesteavlen i Sylland tror jeg ligger i, at mangen En paa Grund af Trang til Penge lader sig forlede til at sælge sine unge Hopper, saa at der gaa for mange af dem ud af Landet. Jeg tror nok, at Lovforslaget ogsaa har taget Sigte paa, at der maa gives Bevaringspræmier, tilstræffelige til, at disse Hopper kunne bevares til Avl i Landet. Forøvrigt skal jeg ikke komme dybere ind paa Lovforslagets Enkeltheder ved denne første Behandling, men det er muligt, at der senere, naar det eventuelle Udvalg, som jeg tør antage vil blive nedsat, faar taget sit Standpunkt, kan være Anledning ogsaa for mig til at se lidt nærmere derpaa.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Jeg tror passende at kunne begynde med et Par almindelige Bemærkninger og skal først med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der har taget Initiativet til Lovforslaget, sige, at ganske vist er det Judenrigsministeren, som har forelagt dette Lovforslag, men dog ved Judenrigsministeren har der jo staaet et bestemt Dnsse fra samtlige Landbosforeninger, i alt Fald fra Fjellesforeningerne her i Landet og Landhusholdningssekskabet, der have sendt Ministeriet et formuleret Lovforslag, ledsaget af Indstillinger, og det her foreliggende Lovforslag er i alt Væsentligt overensstemmende med det Forslag, man har sendt mig, ligesom Motiverne i alt Væsentligt stemme med Indstillingerne. Hvis jeg skulde have fulgt mit rent personlige Skjøn, hvilket jeg ikke har troet rigtig overfor saa megen Sagkundskab, vilde Lovforslaget maaske paa et og andet Punkt være blevet noget anderledes og mere nærmet sig de Dnsse, der ere fremkomne her i Thinget. Jeg skal dernæst gjøre en almindelig Bemærkning i Anledning af, hvad der fremkom fra den ærede Landsstingsmand for 8de Kredts (Breinholt). Det ærede Medlem yttrede tilsidst sin Betænkelighed ved i det Hele at inklade sig paa denne Sag, skjøndt han bebudede nok at ville gaa med til den, idet han accentuerede stærkt, at vi burde leve i Diebliffet hver for sig og tage os sammen. Ja, jeg skal ikke ned sætte denne Anstuelse; tværtimod, det kan godt behøves, at man tager sig sammen i Diebliffet, men det forekommer mig dog, at dette at ville holde sig hjemme uden Sammen med Andre og passe Sit kun har relativ Betydning. Ved Siden af, at man tager sig sammen, tror jeg, at man dog maa være forpligtet til noget at sørge for at forberede Fremtiden og for Landbruget, navnlig ved at udvilde Husdyrbruget og Husdyravlen, som Landbruget skal støtte sig til, og det er netop Diemedet med dette Lovforslag at bidrage dertil. Jeg indrømmer selvfølgelig, at Lovforslaget har sin Betydning ikke for Diebliffet, men for Fremtiden, og det forekommer mig, at vi maa være enige om, at Noget maa forberedes. Forvrigt er det ganske vist saaledes, som det ogsaa er udtalt af en enkelt æret Taler, at Lovforslaget i det Væsentlige slutter sig til det nu Bestaaende, og det er nødvendigt, at det gjør det og ved Siden af søger at komme Udvillingen til Nytte og derigjennem skabe noget Nytt paa dette Omraade. Blandt det Nye findes det, som alle de ærede Talere synes tilfredse med, at man optager ikke blot Husdyravlen, men ogsaa Husdyrbruget, altsaa forskellige Foranstaltninger i den Retning. Det andet væ-